

1. prioritets panteret, drivhuslån dog ved oprykkende 2. prioritets panteret.“

Paragraffens stk. 5 udgår.

§ 20.

I lovens § 34 affattes stk. 2 således:

„Ejendommens tilliggende kan normalt ikke forøges ud over et for et familie-landbrug, jfr. § 12, stk. 1, passende areal, for gartnerier ikke ud over et areal svarende til 3 ha middelgod jord.“

I paragraffens stk. 3, næstsidste punktum, ændres „ejendomsskyldværdi“ til „ejendomsværdi“.

Paragraffens stk. 4 udgår, og stk. 5 ændres til stk. 4 og affattes således:

„Stk. 4. Byggelån kan tilstås efter reglerne i § 20. Dersom den indkøbte tillægsjord betydeligt overstiger ejendommens hidtidige jordtilliggende, kan der undtagelsesvis tillige ydes etableringslån efter reglerne i § 19, stk. 2 og 3.“

Paragraffens stk. 6 ændres til stk. 5.

§ 21.

I lovens § 37 udgår stk. 2.

Lovens § 38, stk. 3, udgår, og paragraffens stk. 1, 2 og 4 indsættes i § 37 som henholdsvis stk. 2, stk. 3 og stk. 4.

§ 22.

I loven indsættes som ny § 38:

„§ 38. Overtræder ejeren nogen af de i § 37, stk. 1, anførte bestemmelser, eller oversiddes en efter nævnte paragrafs stk. 3 fastsat frist, træffer landbrugsministeren afgørelse om, hvorledes der vil være at gå frem mod ejeren. De i ejendommen indestående statsmidler — bortset fra eventuel jordrente — kan af staten opsiges helt eller delvis med et halvt års varsel til indfrielse i en juni eller december termin eller, for så vidt sådant er hjemlet i de for lånene tinglyste pantebreve, betragtes som straks forfaldne til betaling.

Stk. 2. For så vidt lånene i de i stk. 1 nævnte tilfælde ikke kræves indfriet, kan landbrugsministeren kræve, at de i brugt indestående statsmidler, herunder påløbet tilsvar for renteefterbetaling, jfr. § 43, stk. 1, konverteres til et samlet lån efter reglerne i nævnte paragrafs stk. 7, eventuelt med yderligere skærpelse af lånevilkårene efter reglerne i samme paragrafs stk. 4.“

§ 23.

Lovens § 43 affattes således:

„§ 43. Alle statslån — bortset fra jordrenteforpligtelsen — forfalder ved ejerskifte, medmindre andet er fastsat i skylddokumentet. Er lånene undergivet de før 1. april 1960 gældende lånevilkår, kan derhos forskellen mellem det rentebeløb, der er betalt, og det, der ville have været at betale, såfremt lånene skulle have været forrentet fuldt ud, kræves indbetalt af låntageren, såfremt sådan efterbetaling er hjemlet i de for lånene tinglyste pantebreve. Ved beregning af renteefterbetaling finder reglerne i kap. VI ikke anvendelse.

Stk. 2. For statslån, for jordrenteforpligtelse (kapitaliseret til den ved overdragelsen gældende jordrenteværdi) eller for renteefterbetaling kan køberen ikke bindende i forhold til sælgeren overtage tilsvar ud over herfor i overdragelsesdokumentet angivne beløb af den vedtagne købesum for ejendommen. Hvad køberen herefter måtte have erlagt for meget, kan han efter eget valg kræve refunderet af sælgeren ved kontant betaling eller ved afskrivning på gældsmellemværende.

Stk. 3. Såfremt den nye ejer opfylder de i § 5, stk. 1, stillede betingelser, kan landbrugsministeren efter indstilling af statens jordlovsudvalg tillade, at han indtræder helt eller delvis i den tidligere ejers forhold til staten, dog med de ændringer i lånevilkårene, som følger af reglerne i stk. 4-7. Hvis ejendommen overgår til et barn, herunder adoptivbarn, eller svigerbarn eller et barns livsarvinger, kan der bortses fra aldersbetingelserne.

Stk. 4. Når lån overgår til anden mand, kan staten, såfremt indstilling herom fremsættes af statens jordlovsudvalg, med virkning straks eller fra et nærmere fastsat tidspunkt bestemme,

at lånebeløb, som hidtil har været rentefri, fremtidig forrentes,

at lånebeløb, som hidtil har henstået afdragsfri, fremtidig afdrages,

at renten forhøjes, herunder undtagelsesvis, at den forhøjede rente svares som en fast rente, dog at halvårsrenten i intet tilfælde — uanset renteform — kan overstige $3\frac{3}{4}$ pct., samt